

Stanowisko

Prezydium Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

z dnia 7 października 2014 r.

w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące wytwarzania, wprowadzania na rynek i stosowania paszy leczniczej oraz uchylającego dyrektywę Rady Nr 90/167/EWG (Druk COM (2014) 556)

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt. 3 i 5 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 roku o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 93 poz. 767), posiadając umocowanie prawne do reprezentowania i ochrony zawodu lekarza weterynarii oraz zajmowania stanowiska w sprawach polityki państwa w zakresie weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego jak również, do opiniowania projektów ustaw i innych aktów prawnych dotyczących ochrony zdrowia zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego, ochrony środowiska i wykonywania zawodu lekarza weterynarii bądź występowania o ich wydanie; po wnikliwej analizie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące wytwarzania, wprowadzania na rynek i stosowania paszy leczniczej oraz uchylającego dyrektywę Rady Nr 90/167/EWG (Druk COM (2014) 556) Prezydium Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjna, uwzględniając treść dyrektywy Nr 2001/82/EWG z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych

wyraża następujące stanowisko:

1. Proponowany zapis art. 8 *Produkcja z wyprzedzeniem* w brzmieniu *Paszę leczniczą i produkty pośrednie można wytwarzać i przechowywać, zanim wystawiona zostanie recepta, o której mowa w art. 15. Przepisu tego nie stosuje się do wytwórni pasz na własne potrzeby lub w sytuacji, gdy pasza lecznicza lub produkty pośrednie są wytwarzane z weterynaryjnych produktów leczniczych zgodnie z art. 10*

lub 11 dyrektywy 2001/82/WE jest niemożliwy do zaakceptowania, gdyż niweczy możliwość nadzoru nad racjonalnym i celowym wykorzystaniem produktów leczniczych weterynaryjnych, w szczególności produktów o działaniu przeciwbakteryjnym i stoi w jawnej opozycji do konkluzji Rady z dnia 22 czerwca 2012 r. Skutki oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe dla sektora medycznego i weterynaryjnego – perspektywa „Jedno zdrowie”, w szczególności do ustępu 29 lit. g w brzmieniu: (Rada Unii Europejskiej wzywa Państwa Członkowskie do:) ograniczania przepisywania i stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych w leczeniu stad zwierząt do przypadków, w których weterynarz ocenił, że leczenie wszystkich zwierząt ma wyraźne uzasadnienie kliniczne i - w odpowiednich przypadkach - epidemiologiczne; oraz ust. 30 pkt 7 w brzmieniu: (Rada Unii Europejskiej wzywa Państwa Członkowskie i Komisję do:) przeanalizowania warunków wystawiania recept i sprzedaży środków przeciwdrobnoustrojowych, aby sprawdzić, czy praktyki w opiece zdrowotnej ludzi i zwierząt mogą prowadzić do nadmiernego wystawiania recept i nadmiernego lub nieprawidłowego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych. Produkcja pasz leczniczych a priori, przed postawieniem diagnozy, przy uwzględnieniu relatywnie krótkiego okresu przydatności do stosowania paszy leczniczej sprzyjać będzie wprowadzaniu jej na rynek przez producenta w celu odzyskania poczynionych na jej produkcję kosztów i minimalizacji strat. Produkcja pasz leczniczych „na półkę”, bez uzasadnionej potrzeby związanej ze stanem zdrowia konkretnych zwierząt, nie gwarantuje, iż kiedykolwiek pasza ta zostanie zużyta, tym samym usposabia do nadużyć ze strony nieuczciwych producentów i jest realnym zagrożeniem dla jakości zdrowotnej żywności pochodzenia zwierzęcego. Wobec powyższego Prezydium Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjna wnosi o usunięcie art. 8.

2. Proponowany art. 15 w swym brzmieniu jest co do zasady oparty na fałszywych przesłankach, gdyż recepta weterynaryjna co do zasady winna być wystawiona przez lekarza weterynarii spełniającego

wymagania, o których mowa w art. 38 dyrektywy 2005/36 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych. Niezrozumiałym i tendencyjnym jest relatywizowanie kwalifikacji osób, upoważnionych do wystawienia recepty weterynaryjnej, która może być wystawiona jedynie w następstwie badania klinicznego oraz postawienia diagnozy, co ze względów oczywistych jest wyłączną domeną lekarzy weterynarii, nie zaś *osoby wystawiającej receptę*. Zapis ten, w ocenie Prezydium Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej jest kolejnym przejawem ulegania wpływom lobbingu producentów żywności, którzy w sposób nieskrępowany i w celu maksymalizacji zysków kosztem bezpieczeństwa zdrowotnego żywności pragną uzyskać stały dostęp do produktów leczniczych dla zwierząt w celu obniżenia kosztów leczenia w hodowlach wielkostadnych zwierząt, z których pozyskiwane są tkanki do spożycia przez ludzi. Nie jest bowiem w interesie społeczeństwa, aby osoby niewykwalifikowane ordynowały leki, również w postaci pasz leczniczych, gdyż istnieje wysoce prawdopodobna możliwość, iż osoba o kwalifikacjach niższych niż lekarz weterynarii nie będzie w stanie postawić trafnej diagnozy, co pociągać będzie za sobą zbędne i nieuzasadnione użycie produktów leczniczych dla zwierząt, które nie dadzą spodziewanego efektu, a jednocześnie w sposób negatywny będą oddziaływać na zwierzęta oraz środowisko naturalne, przyczyniając się między innymi do wzrostu odporności drobnoustrojów na stosowane antybiotyki. Z powyższych względów, w ocenie Prezydium, ilekroć w projekcie użyte jest pojęcie *osoby wystawiającej receptę*, należy powyższe zamienić na sformułowanie *lekarza weterynarii*.

3. Powyższe uwagi odnoszą się również do treści załącznika V projektu rozporządzenia, w szczególności do pkt 1 oraz 2.

SEKRETARZ
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Danuta Pawlicka-Stefanko

PREZYDIO
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Jacek Łaskaszewicz